

Rad pod nadzorom u doba pandemije

Andrilović, Ana

Source / Izvornik: **Mef.hr, 2022, 41, 39 - 39**

Journal article, Published version

Rad u časopisu, Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:105:935819>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-09-26**

Repository / Repozitorij:

[Dr Med - University of Zagreb School of Medicine
Digital Repository](#)

Rad pod nadzorom u doba pandemije

Piše: Ana Andrilović, dr. med.

Kažu da je položen posljednji ispit na fakultetu i diploma kao i polaganje vozačkog ispita – nakon ispita zapravo tek učiš voziti. Tako je i s medicinom – s fakulteta smo otišli s opsežnim znanjem, ali potrebno je naučiti kako ga upotrijebiti i snaći se u nepredvidivim situacijama koje nisu uvijek kao u udžbenicima. Bolesti se ne prikazuju uvijek tipičnom kliničkom slikom, a pravi rad s pacijentima je potpuno drugačiji od onoga što smo vidjeli na nastavi. Kako to često biva nakon dobivanja vozačke dozvole, prve vožnje su obično pod „nadzorom” iskusnijeg vozača, a nakon nekog vremena spreman si za samostalnu vožnju. To je i ideja rada pod nadzorom, da radimo prvo sa starijim, iskusnijim liječnicima, a tek nakon nekog vremena samostalno. No nitko nije mogao predvidjeti kako će rad pod nadzorom izgledati u jeku pandemije. Moj prvi radni dan (ikad!) bio je ujedno i prvi dan nove organizacije bolnice, nakon što je odlučeno da će Klinička bolnica Dubrava postati bolnica za isključivo COVID-pozitivne pacijente. Tako je i prvi dan izgledao nešto drugačije nego što bi to bilo u „normalnim” uvjetima – najvažnije je bilo naučiti kako se pravilno oblači zaštitna oprema. Za cijeli proces, toga prvoga puta, bilo je potrebno deset minuta. Prostor hitne službe izgleda gotovo jednako kao i prije pandemije, ali osoblje izgleda potpuno drugačije. Pod slojevima plastike teško je razaznati tko je liječnik, tko medicinska sestra, tko tehničar, a tko pomoćno osoblje. Potrebno je naviknuti se ne samo na rad s pacijentima, biti usredotočen, zadati pretrage, ocijeniti opće stanje pacijenta, nego i ispod tri para rukavica pokušati palpirati arteriju, izvesti masažu srca u plastičnom odijelu, pogledati pacijenta unatoč suženom vidnom polju zbog vizira i za-

Ana Andrilović, dr. med.

štitnih naočala. Nakon četiri sata skida se zaštitno odijelo i izlazi iz „nečistog” dijela bolnice. Pravilno skidanje odijela jednako je važno kao i oblačenje te je potrebno točno određenim redoslijedom skinuti svu zaštitnu opremu da bi se izbjegla kontaminacija.

Od ovakvog načina rada prošlo je gotovo godinu dana. Tek sada, gledajući unatrag, vidim koliko sam u tom razdoblju naučila i stekla samopouzdanje. Kako započeti obradu pacijenta, kako početno zbrinuti nestabilnog pacijenta, kada i koga pitati za pomoć? S ponovnim otvaranjem KB Dubrava brzo smo se prilagodili „starom” načinu rada, kako uz pomoć specijalista hitne medicine, tako i uz pomoć starijih kolega specijalizanata, koji su, unatoč preopterećenosti, uvijek spremni razriješiti nedoumicu i odgovoriti na naše pitanje. Kao sekundarci imamo mogućnost proći obje „strane” hodnika hitne službe, i internističku i kiruršku, ovisno o svojim afinitetima. Kako moji interesi više naginju kirurškim specijalnostima, ponovnom uspostavom hitne kirurške službe dobila

sam priliku steći dobru predodžbu čime se bave određene kirurške grane, doživjeti ih u praksi te vidjeti koliko se u njima nalazim. Rad u hitnoj službi pruža odličan uvid ne samo u određenu patologiju kojom se bavi neka grana medicine nego i uvid u način funkcioniranja bolničkog sustava. Hitna je i odlično mjesto za izgradnju vlastitog karaktera – teško je predvidjeti što nosi dan i uvijek morate biti spremni na ono najgore. Do izražaja dolazi način na koji se nosimo sa stresom, strahom, pogreškom.

Medicina se uči cijeli život, a poznato je da što više učimo, to više vidimo koliko „ne znamo”. Nitko ne zna hoćemo li u budućnosti imati još rada u izvanrednoj situaciji, ali svakoga dana postajemo sve spremniji da se u takvoj hipotetskoj situaciji što bolje snađemo. Još je mnogo dežurstava i pacijenata pred nama. Rad u hitnoj službi je dobra priprema, a i jednoga ćemo dana moći dosađivati s pričom: „Kad smo bili mladi i radili u skafanderu...”.